

Opis prowadzonych prac remontowych kontuaru organów Kościoła Parafialnego w Białym Kościele

Prowadzone prace remontowe kontuaru polegały na zabezpieczeniu przed drewnojadami i biokorozją oraz usunięciu usterek, wymianie elementów eksploatacyjnych i naprawie błędów w funkcjonalności poszczególnych elementów.

Stan kontuaru przed rozpoczęciem remontu.

Widok ogólny stołu gry po renowacji.

Prowadzone prace rozpoczęły się od całkowitego rozebrania na poszczególne elementy, oczyszczenie i zabezpieczenie elementów stołu gry przed dalszą degeneracją.

Widok na klawiatury manualowe i registry przed renowacją.

Widok podstawy klawiatur po ich demontażu.

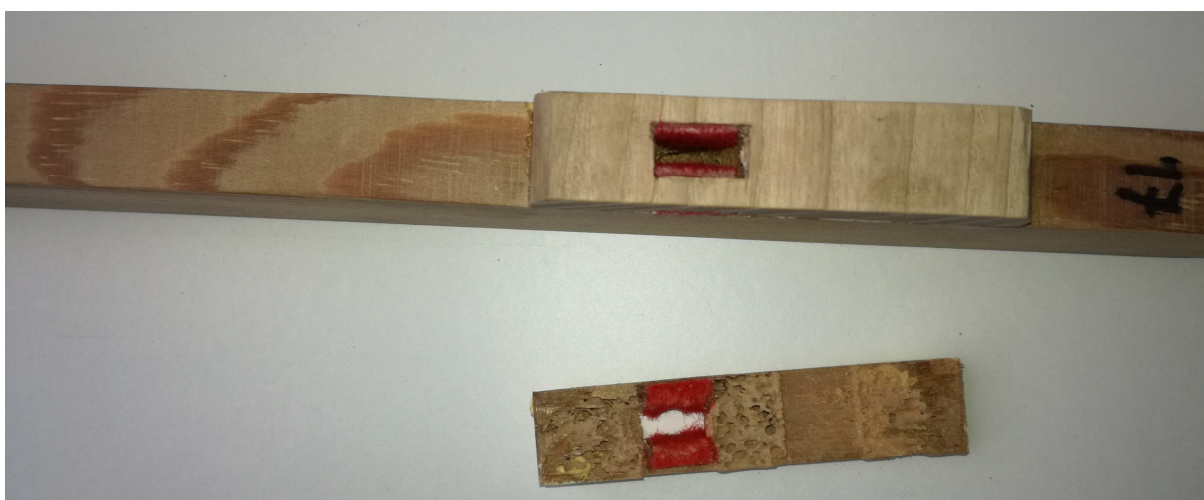
Klawisz w trakcie renowacji.

Klawisz po renowacji.

Uszkodzenia wywołane przez drewnojady.

Element uszkodzony zastąpiony nowym.

Klawiatury manualów zostały oczyszczone i zregenerowane. Policzki boczne klawiatur, które były wytarte do surowego drewna pomalowano razem z maskownicami pod klawiszami.

Klawiatura I manualu po renowacji.

Klawiatury obu manualów po renowacji.

Widok na klawiatury manualowe i registry.

Renowacja klawiatury pedałowej polegała na usunięciu powłoki lakierniczej, usunięciu nierówności nakładek i zaimpregnowaniu, ponownym wybarwieniu i polakierowaniu.

Klawiatura pedałowa przed renowacją.

Klawiatura pedałowa przed renowacją.

Klawiatura pedałowa przed renowacją.

Klawiatura pedałowa po renowacji.

Roleta osłaniająca klawiatury manualowe została oczyszczona ze starej lakierobejcy, naprawione rozklejone i uszkodzone części oraz pomalowane.

Roleta zakrywająca klawiatury w trakcie renowacji.

Zamontowana roleta po renowacji.

Elementy deski z wałkami skrętnymi zostały rozłożone. Oczyszczono je ze starej powłoki lakierowej, która (jak widać na poniższym zdjęciu) została naniesiona częściowo na powierzchnie pomiędzy wałkami skrętnymi. Wymieniono dystanse na kaszmirowe poprawiając tym samym żywotność i mniejszą zawodność.

Deska z wałkami skrętnymi przed renowacją.

Deska z wółkami skrętnymi po renowacji.

Wszystkie prace, które zostały przeprowadzone polegały na przywróceniu sprawności i naprawieniu błędów poprzednich napraw. Największym problemem, oprócz zużycia, było naniesienie powłoki lakierniczej wewnątrz kontuaru na elementy widoczne, bez ich demontażu, co w niektórych miejscach przyspieszyło zużycie delikatnych materiałów eksploatacyjnych, a w niektórych przypadkach wyglądało skrajnie nieestetycznie. Została wykonana próba wyrównania koloru i poprawienia wyglądu, która również powinna być brana pod uwagę w ostatecznym efekcie prac.

Boki kontuaru wykonane są z drewna, zaś duże, płaskie elementy instrumentu muzycznego zrobione są z grubej sklejki. Miejscowo wymagała ona podklejenia dedykowanym klejem. Z całej jej powierzchni, od strony zewnętrznej, usunięto papierem ściernym stary lakier, a następnie zaimpregnowano obustronnie ok. 5% roztworem *Paraloidu B-82* w alkoholu do wysycenia deski. Równocześnie przeprowadzono zabieg dezynsekcji przez nasycenie drewna środkiem przeciwko owadzim szkodnikom drewna *Per-xil*.

Wszystkie ubytki drewna uzupełniono gotową masą szpachlową do drewna, opracowując ich powierzchnię po wyschnięciu papierem ściernym. Niektóre miejsca wymagały kilkukrotnego szpachlowania. Wszystkie odłamania sklejono klejem do drewna i dodatkowo wzmocniono cienkimi gwoździami tapicerskimi bez łebków.

Całość ponownie zaimpregnowano *Paraloidem B-82* w alkoholu.

Tak przygotowane powierzchnie zaizolowano ok. 15% roztworem szelaku w alkoholu, a następnie od strony zewnętrznej pomalowano kilkukrotnie kazeinową farbą podkładową w kolorze kości słoniowej. Po jej wyschnięciu przystąpiono do realizacji właściwej warstwy malarskiej, powtarzając motyw z konserwowanych niedawno ołtarzy bocznych, znajdujących się w kościele.

W tym celu nakładano na podkład kolejne warstwy laserunkowej farby powstałej z mieszaniny ziemnych, naturalnych pigmentów zawieszonych w szybkoschnącym retuszerskim werniksie ketonowym *Maimeri Restauero Vernice per Ritocco*. Po całkowitym wyschnięciu warstw czerwonych, namalowano na nich brązowoczarny wzór.

Całość zabezpieczono satynowym werniksem akrylowym przez kilkukrotny natrysk.

Element snycerski oraz wszystkie wałki oczyszczono z farb oraz proszkowych, nieszlachetnych pozłot. W tym celu użyto środka do usuwania powłok olejnych V 33. Neutralizowano benzyną ekstrakcyjną oraz alkoholem.

Następnie ich powierzchnię zaimpregnowano roztworem 3-5 % *Paraloidu B-82* w alkoholu. Wszystkie ubytki zaprawy uzupełniono przez kilkukrotne nakładanie zaprawy klejowo-kredowej na wyschnięte uprzednio warstwy.

Całość przeszlifowano drobnymi papierami i szmatkami ściernymi, do wygładzenia powierzchni, a następnie ponownie, dwukrotnie zaimpregnowano, w celu ujednolicenia chłonności.

W kilku warstwach nałożono zróżnicowane podkłady pod złocenia: pod miejsca polerowane oraz pod maty. Zastosowano system *Koelner* oraz płatkowe złoto. W miejscach matów użyto bardzo ciepłego tzw. czerwonego złota, a w polerach położono złoto 23,5-karatowe.

Złocenia zabezpieczono *Zaponlackiem*.

Pulpit pod nuty przeszlifowano papierem ściernym. Drewno pomalowano półtransparentną czarną farbą uwydatniającą słoje drewna (firmy Syntilor). Elementy metalowe pokryto satynową farbą do metalu.

